

Projíždím kolem dálnic

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Projíždím kolem dálnic a k tobě vpravo silnicí je jen pár mil.

Tak v plánu malá oprava, já stočil volant doprava a odbočil.

Vrací se ti Frenkí tak už chystej holka sklenky a můj gin.
Já vklouznul nejdřív do vany, v ústech doutník z Havany
a pak zlíbám tvůj sladkej klín.

Já vyndal klíčky z auťáku, u dveří mýho baráku je cizí vůz.
A cizí chlap v mý posteli se vedle tebe tetelí no, hrůza hrůz.

V dlaních má tvý kotníky a v hubě moje doutníky a gin.
A zpocenejma žádama mi žehlí moje pyžama
a drtí tvůj posvátnej klín.

Mizím noční dálnicí, co cítím v prsou pálicí je srdce mý.
Noc je černá jako tuš a za volantem starej muž a zdrcený.

Už nechci žádný hosty a tak pálím všechny mosty k marným snům.
Ta zář za mýma žádama není slunce, který zapadá,
to hoří jen můj starej dům.
Ta zář za mýma žádama není slunce, který zapadá,
to hoří jen můj starej dům.